

ДИДАКТИЧНА МОДЕЛЬ ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ВЧИТЕЛІВ ЗА ДИСТАНЦІЙНОЮ ФОРМОЮ

Васильченко Л.В.

*Україна, м. Запоріжжя, Запорізький обласний інститут післядипломної
педагогічної освіти*

Сучасна дистанційна освіта базується на видах занять, що застосовуються у традиційних формах навчання. Зберігається висока залежність від навчальних планів та кредитно-модульних обмежень. Для дидактичної моделі дистанційного навчання ще не створено інформаційного навчального середовища, в основі якого були б покладені структурно-логічні, міжпредметні та причинно-наслідкові зв'язки набуття професійної компетентності тими, хто навчається.

Інформаційне навчальне середовище - нова комп'ютерно орієнтована педагогічна технологія. Як і попередні педагогічні технології, підпорядковується основним законам педагогіки і психології, а дистанційна форма навчання – законам дидактики.

Проблеми розробки та удосконалення методів навчання, які стимулюють самостійну та творчу активність, окремі аспекти інформатизації освіти та формування інформаційної культури викладачів, основні напрями використання інформаційних технологій в освіті висвітлені в працях таких науковців, як В. Биков, В. Гриценко, Р. Гуревич, М. Жалдак, Б. Кваша, Г. Казлакова, І. Роберт, Д. Рупняк та ін. В останні роки все більше говорять про використання Інтернет технологій як технологічної основи дистанційного навчання, що пов'язано з великими можливостями технічних засобів зв'язку та розповсюдженням комп'ютерної мережі Інтернет. На користь цього говорять **наступні фактори**, обумовлені дидактичними можливостями цього засобу інформаційних технологій:

- оперативна передача на будь-якій відстані інформації великого обсягу, будь-якого виду (візуальної та звукової, статичної та динамічної, текстової та графічної);
- оперативна зміна інформації викладачем через мережу Інтернет зі свого робочого місця;
- збереження цієї інформації в пам'яті комп'ютера протягом необхідної тривалості часу, можливість її редагування, обробки, друку тощо;
- інтерактивність спілкування за допомогою спеціально створеної для цього мультимедійної інформації та оперативного зворотного зв'язку;

- доступ до різних джерел інформації, в першу чергу до Web сайтів численних конференцій по всьому світу; віддалених баз даних та знань через систему Інтернет; роботи з цією інформацією;
- організація електронних конференцій, у тому числі в режимі реального часу, комп'ютерних аудіоконференцій та відеоконференцій;
- діалог з будь-яким партнером, підключеним до мережі Інтернет;
- запит інформації з будь-якого питання та його обговорення через електронні конференції;
- збереження отриманих матеріалів на власні носії, роздрукування їх і роботи з ними у зручний час для користувача.

Таким чином, використовуючи поняття «дидактичні можливості комп'ютерних комунікацій» ми розуміємо під цим терміном можливі форми інформаційної взаємодії віддалених суб'єктів між собою (або суб'єктів з віддаленими ресурсами), які забезпечуються тією чи іншою технологією комп'ютерної комунікації у процесі освітньої діяльності суб'єктів під час реалізації того чи іншого педагогічного завдання.

Отже, у ланцюжку понять «дидактичні властивості», «дидактичні можливості», «дидактичні функції» комп'ютерних комунікацій, з урахуванням вище наведеного трактування термінів «дидактичні можливості» займають середнє положення, відповідаючи на питання «Завдяки якій діяльності суб'єкта?». На думку А.А.Ахаяна, «дидактичні функції» відповідають на питання «В ім'я вирішення якого педагогічного завдання?», а дидактичні властивості – на питання «Шляхом яких елементарних дій?».

Аналізуючи практику реалізації дистанційної форми освітньої діяльності з застосуванням інтернет-технологій та дидактичні можливості комп'ютерної комунікації на основі інтернет-технологій можливо зробити **висновок** про доцільність та необхідність інтегрального використання інтернет-технологій зв'язку у якості інструменту, що забезпечує становлення освітньої діяльності за дистанційною формою.

Література:

1. Засоби і технології єдиного інформаційного освітнього простору: збірн. наук. праць/ за ред. В.Ю.Бикова, Ю.О.Жука / Інститут засобів навчання НАПН України. – К.: Атіка, 2004. – 240 с.

Надійшло до редакції 28.03.2013 року